

דברי הכפר

כשאני עומדת על במה

ביצוע: שושנה דמארי
מילים: אהוד מנור
לחן: משה וילנסקי

כשאני עומדת על במה,
ושרה את חיי,
הרגשה מוארת חמה
זורמת בעורקי.
ושוב השיר את החלום מגשים,
והבדידות שוב מתמלאת באנשים.

על הבמה כל לילה,
אני נולדת מחדש.
כי בשבילי במה היא בית,
היא בשבילי מקדש.
ומחיאות כפיים -
הן כמו מרפא לנשמה.
לכן אני כבר לא ארד מן הבמה.

כשאני עומדת על במה,
קשובה אל הדממה,
בי עולים קולות האדמה,
בשיר של נחמה.
ושוב אני חוזרת אל הגן,
ומעליי זוהרת קשת בענן.

על הבמה כל לילה,
אני נולדת מחדש.
כי בשבילי במה היא בית,
היא בשבילי מקדש.
ומחיאות כפיים -
הן כמו מרפא לנשמה.

לכן אני כבר לא ארד מן הבמה.

גיליון מס 1987 * כ"ו בשבט תשס"ו * 24 בפברואר 2006

כפר-הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

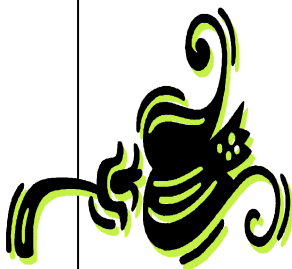
26.2	אופיר אורן (נכד-ריינס) שילו איילון	3.3	ניר פרלסון
	נעמי ריפקינד (נכדה) יואב הריס	4.3	קרני פוקס ירדן ינטיס
27.2	איתמר ברוך (נכד מדר)		
28.2	לירן לינטון		
2.3	שלמה וויסבקר אמירה אנגלסברג עידו שיבי (נכד-רחמני)		

מזל-טוב!

ימי נישואין

3.3	ג'ו ואלדד קולינס שושי ואליהו ברוך
10.2	טלית ויורם עומר (באיחור)*

* התחתנתם? ילדתם? רוצים לזכור ולהזכיר... מסרו תאריכים מיוחדים אלה לשולמית או לי, והם יופיעו בדף זה בזמן הנכון. **זה לא מובן מאליהו** שהדברים נרשמים כאן באופן אוטומטי. ש.ש.

נזכור

בשבת תשמ"ח	16.2.88	מר אברהם רזניק
בשבת תשכ"ד	13.2.64	גלעד היימן
בשבת תש"ן	25.2.90	שלום דייזיס
ב' באדר תשמ"ג	15.2.83	גב' רג'י פרידלנדר
ב' באדר א' תש"ס	8.2.00	גב' אסתר סולומון

פירוור פריחה למוצאי ט"ו בשבט.

תרשו לי להתחיל הפעם בנימה אישית משהו: לפני שבועיים מלאו שנתיים ימים ליום בו הותקפתי בשער הקיבוץ. שנתיים שרובם הוקדשו להבראה והחלמה וניסיונות מתמשכים לחזרה לשגרה ולחיים "נורמליים" שלי ושל משפחתי. לא חגגנו את האירוע למרות שבמובנים לא מעטים, עבורי זה כמו להיוולד מחדש. אין ספק שאת הצלקות הפיזיות והנפשיות אמשיך לשאת עד סוף ימי. למי שעדיין תוהה, המשטרה לא גילתה כלום והתוקפים עדיין מסתובבים חופשי. לפחות אני יכול להתנחם בידיעה שהתוקפים בעצמם לא היו שוטרים, כי אם להסתמך על אירועי "עמונה", הרי שהמצב יכול היה להיות הרבה יותר גרוע...

נותר רק לקוות שהמקרה שלי היה הראשון היחיד והאחרון.

מקבץ ט"ו בשבט – מי שמסתובב קצת בחיק הטבע לא יכול שלא להבחין בפריחה המשגעת בשלל צבעים ובירוק המשכר הפורץ מכל עבר. טקס החג המסורתי בהנחיית **מיקי נוי** כלל הפעם בצד הפירות היבשים והיין הלבן והאדום, גם לבנה ופיתות בצד הגסטרונומי, גרסה מקומית נעימה של תוכנית הטלוויזיה "לא נפסיק לשיר", על הצד האומנותי היו אחראים בני הדור הצעיר, ילדי הגנים שפצחו בריקוד, וילדי התלתון שנתנו קולם בזמר. וכמובן שאי אפשר לחגוג את ט"ו בשבט ללא נטיעות. אלו נערכו הפעם על צלע ההר של "ירידת הנמר" בשדרה לזכרה של **מורן עמית ז"ל** וכללה טקס צנוע ומרגש לציון האירוע. כל הכבוד ל**ארי שטיינר ויפעת וייסבקר**, על הארגון מבלי לקפח את יתר השותפים להצלחה.

למי שעדיין לא יוצאים לחגוג בטבע את ההתחדשות, חייבים לדעת: ההפסד כולו שלכם...

מקבץ "המפגש" – לאט לאט מתברר ש"המפגש" הופך להיות המקום הכי "איני" בכפר הנשיא: מזג האוויר הסוער הבריח את אורחי המלונן שבדרך כלל סועדים בטבע אל המרכז החמים והנעים תרתי משמע של ה"מפגש".

רגי פרלסון מארגנת ביום חמישי הקרוב ערב טעים ומזין בו כל אחד מביא למפגש ממטעמי מטבח כך שכולם יכולים לצאת בסופו של ערב שבים ודשנים בגוף ובנפש. כולם מוזמנים בלי הבדלי גיל מין או צבע. חבל להפסיד. הדיאטה תמיד יכולה לחכות עוד שבוע...

יעל שפרונג והלן לוין – ממשיכות בפעילות המבורכת של הטיולים לבאי "המפגש" ולא רק להם. נשמח לקרוא על החוויות.

וגם תנחומים לג'קי עמר ובני המשפחה על פטירת אחותו **שרה ז"ל** שלא תדעו עוד צער.

מקבץ הדקה ה-90 – שלמה וייסבקר נחת זה הרגע מביקור נוסף בסין. החדשות הטובות הן שסוף סוף הוא מצא ורכש 2 בובות סיניות (בלי כינור) לטובת האוסף של **יפעת**.

ביום שישי הקרוב יצוין י"א באדר (למרות שעכשיו חודש שבט...) מחזור כיתות יוד במגמת תיאטרון לקחה פיקוד על האירוע, כולל **מעוז וייסבקר** מכוחותינו.

הי"בתניקים של מגמת התיאטרון העלו במסגרת בחינת הבגרות שלהם השבוע את ההצגה "**שמונה נשים**" החבר'ה היו אחראים מלבד המשחק בהצגה גם על הבימוי וההפקה. מבקר התיאטרון הפרטי שלנו **אביב** מסר שהיה מאוד מאוד נחמד. ומבחינתו הציון **לעדי לינטון** שלנו חייב להיות לא פחות מ- **100** !!! מי אמר שמבקרי תיאטרון לא יודעים לפרגן???

בפעם הבאה שנפורר עבורכם פירורים נהיה בעיצומן של הבחירות. החכמולוגים התורנים שבבחירות הקודמות הובילו את חוכמתם לתוך הקלפי בצורת פתק "שינוי" ילכו כנראה הפעם צד נוסף קדימה תרתי משמע ואנחנו אנה אנו באים???

ובינתיים כמו תמיד שיעבור לכם הכול ממול. אפשר וצריך להתחיל לחשוב על תחפוזות לפורים. שבת שלום לכולם. מאיתנו:

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי כרמל רוזנקרנץ.

תנחומים
לג'אקי עמר ובני משפחתו
עם פטירת האחות **שרה** לאחר מחלה קשה.
שלא תדעו יותר צער.
בית כפר-הנשיא

תגובה לשאלתה

בתשובה לשאלתא אשר בדברי הכפר בנושא נוהלי גיוס חברי הקיבוץ לעבודה במפעל הבונים מצורף תמצית הנוהלים:

ברוך

נוהלים אלו אושרו ע"י הנהלת המפעל.

נוהל גיוס עובדים חברי כפר הנשיא, במפעל הבונים – ינואר 2006

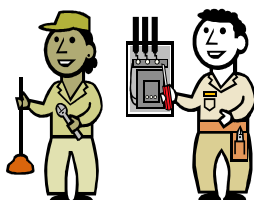
- לכל תפקיד שיתפנה במפעל יש לתת קדימות ועדיפות לחברי כפר הנשיא בעדיפות ראשונה, ולתושבים בכפר הנשיא בעדיפות שנייה.
- באחריות מנהל המפעל ליידע את המנכ"ל/מ.מש"א בכפר הנשיא, על התפקיד הנדרש כולל הגדרת התפקיד ודרישות התפקיד.
- לכל תפקיד תתפרסם מועדת דרושים בלוחות המודעות בכפר הנשיא.
- הפונים יופנו למפעל לראיון קבלה.
- בחירת המועמד המתאים, באחריות ובסמכות המפעל.
- המפעל אינו רשאי לגייס עובד מבחוץ מבלי שניתנה לחברי הקיבוץ הזדמנות שווה להתמודד על כל תפקיד.
- באחריות המפעל להודיע לכל הפחות שבועיים מראש על משרות פנויות.

21/2/06

לחברים שלום

החל מתאריך 1/3/06 יעדכנו המחירים לשעת העבודה עבור עבודה של ענפי היחיד (חשמל, שרברבות).

מחיר לשעת עבודה עבור עבודה בבתי החברים 65 ₪.
מחיר לשעת עבודה עבור עבודה בענפים 80 ₪.

ברוך

מה בין בית-בלונד לאירוח הכפרי

בית-בלונד הוא מקום אירוח נוח ובהתחשב בגילו ובתשתית הרעועה מסביב הוא נותן מענה לחברים ולתושבים לאירוח קרובי משפחה ברמה סבירה ביותר ובמחיר השווה לכל נפש.

וכמו כל דבר בקיבוץ ישנם כאלה המנסים לקלקל, להתלונן ולקטר. המסקנה שהגעתי אליה מזמן וכנראה ניישם אותה בקרוב, היא לחייב במחיר מלא כל חבר שלא יודיע לנו בכתב על מס' האורחים בבית-בלונד וכן על ביטול לא מוצדק ברגע האחרון, וזאת במידה ולא נעביר את החדר למישהו אחר.

בריאן קפלן מבצע בתקופה האחרונה שיפוץ כללי בדלתות החדרים והוחלפו המנעולים. מגמת השיפוצים תימשך בכפוף לתקציב שיעמוד לרשותי.

ומכאן לאירוח הכפרי המתחדש.

בשיחה שלי עם קורין היא הביעה את הסכמתה לבוא לקראת החברים ולצאת במבצע של "הדקה ה-90" להזמנת חדרים באירוח במחיר מסובסד. כמו כן חברים שיזמינו חדרים לטווח ארוך, או הזמנה של מס' חדרים.

לדעתי כדאי להרים את הכפפה שקורין זורקת לכם וכל מי שחושב שהאירוח הכפרי רצוי וחייבים להמשיך להפעיל אותו וילך לקלפי להצביע בעד המשך קיומו, שידע שיש עוד סיבה לקיום האירוח - בית-בלונד על ששת החדרים וללא דירת הבנים שהיתה ברשותי עבורכם, לא יכול לתת מענה לכל הבקשות, חשובות ואמיתיות ככל שיהיו ועם כל הרצון הטוב.

אז קדימה, ללכת לדבר עם קורין.

שבת שלום ושיעבור הכל ממול.
שבי

אירוח כפרי, כפר-הנשיא.

רבות כבר נאמר בנושא האירוח הכפרי. מה שאותי מרגיז זו התחושה והידיעה שיש כאן מסע אישי נגד קורין, וחדרי האירוח הוא בכלל לא הנושא כאן. כל בר-דעת יכול להבין ולראות שאם נכרות גם את הענף הזה של התיירות שאנו יושבים עליו, ישאר העץ ערום לגמרי. העץ הזה, שהניב הרבה פירות עם השנים, אנחנו קמים עליו לגדעו. מה כבר נותר לנו - בין חיסול הצאן למפעל שלא עומד בציפיות? תגידו לי, התושבים לא מפריעים לכם? הם מסתובבים כאן חופשי במדרכות, עושים רעש עם הילדים הקטנים ותופסים לכם את כל החניות? בואו נסגור גם את הענף הזה. והטווסים? לא מפריעות לכם צריחותיהם? למה לא יורים בהם?

אין לנו היום יותר מידי אנשי חזון, שחושבים על פרנסת הקיבוץ ולא על כיסם בלבד. סילחו לי, אתם שלא סובלים אותה – קורין היא עדיין מן חברה מוזרה כזו.

ההרגשה המחורבנת הזו של העליהום הזה לא נותנת מנוח לאנשים כמוני, שרואים ושומעים ולא מאמינים. שבקיבוץ של היום, שהיה הקיבוץ של פעם, מספר חברים עם כוח ירצו להפיל חברה, ויפילו ענף שלם וחיוני. ניל סיפר לי פעם שיש פתגם כזה באנגלית: לחתוך את האף, **דווקא** – רק כדי להרגיז את הפנים. זה לא נראה קצת קטנוני ומרושע וטיפשי בעיניכם?

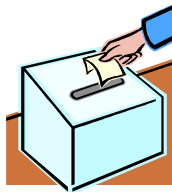
תמיד יהיו אנשים שירצו לנפוש בגליל. את השם הטוב של "האירוח הכפרי בכפר הנשיא" כבר יש לנו, והוא הושג בעמל עוד בזמנה של קרול, בתחילת הפרויקט שלא האמנו בו. למה לסגור ענף שמחר יכול לתפוס תנופה? הפירסום כבר ישנו, ויש מי שמנהלת אותו ביד רמה עם המון רצון ויכולת. מה שאני רואה כאן זה פשוט ניגוד אינטרסים בין שני סוגים של התייחסות: מי שרוצה רק להשתלח ולנקום בחברה שלא אהודה עליהם, לא טורח להקשיב לכל העובדות ולראות את התמונה השלמה; **"אל תבלבל לי את המוח עם עובדות!"**

וסוג החבר שבאמת רוצה את טובת הקיבוץ, הכלל, הפרט, מנקודת מוצא לויאלית, חיובית, ולא של שנאה ואולי קנאה, ומברר את כל הפרטים והתמונה המלאה והמאוזנת.

לסיכום: האירוח הכפרי הוא שלנו, לא של קורין. ואנחנו מתפרנסים ממנו בעזרת קורין שגם היא מתפרנסת מניהולו. מה כל כך מרגיז? אם יסגר האירוח קורין הרי תמצא עבודה אחרת, אנחנו לא נמצא כל כך מהר ענף נוסף שמביא היום פרנסה ועם נתוני פיתוח לעתיד...

מי שרוצה את טובת הקיבוץ היום ובעתיד ניתנת לו ההזדמנות הנוספת הזו:
להצביע ע"י פתק קטן בקלפי, **בעד שימור ואחזקת "האירוח הכפרי"**
בקיבוץ כפר הנשיא.

שושנה שרקי

הודעה לבוחר

לקראת הבחירות לכנסת שיתקיימו ביום 28/3/06, נשלח לכל בעל זכות בחירה
"הודעה לבוחר", שבה מצוין מקום הקלפי שבו הוא / היא יכולים להצביע.

ההודעות נשלחו לפי הנתונים של מרשם התושבים במשרד הפנים, ולפי
הכתובת הרשומה בתעודת הזהות.

עד ל- 2 בפברואר היתה אפשרות לשנות כתובת ממקום למקום, אך הזמן עבר
ואין יותר אפשרות לשנות את מקום הקלפי שאליו משתייך הבוחר. לכן יצטרכו
כל אלה שכתובתם לא בכפר-הנשיא לנדוד למקום המצוין בתעודת הזהות
שלהם כדי להצביע.

ברשימת הבוחרים של קלפי מס' 0443 = כפר-הנשיא רשומים 581 איש
ואישה. בתוכם רשומים גם 228 נפשות שאינם נמצאים במשק כי מתגוררים
במקום אחר מחוץ לקיבוץ, או שיצאו למדינות שמעבר לים מבלי להודיע שהם
מוותרים על אזרחותם הישראלית, ולכן יישארו רשומים כאן עד סוף הדורות.
מס' היורדים מגיע ל- 180, מהם 79 בארה"ב, 40 באוסטרליה, 28 בממלכה
המאוחדת ועוד 33 במדינות שונות, מהודו ועד כוש (= דרום-אפריקה).

כאן המקום להזכיר לבוחרים שבהצבעה ישנה חובה להציג תעודת זהות, כי
החוק אינו מאפשר להזדהות בתעודה או מסמך אחר. בעניין הספח של
התעודה, שהנו חלק בלתי נפרד ממנה המצב לא ברור, כי בבחירות הקודמות
לכנסת ה- 16 לא דרשו להציגו.
לכן, כדאי לבדוק אם התעודה ישנה ובמידה ולא, יש לגשת למשרד הפנים
בצפת לקבלת תעודה חלופית.

יצחק עדר.

חנה מסר, דיוקן מתנדב

חנה מסר עובדת כמתנדבת מחוץ לקיבוץ מזה 9 שנים. יצאנו לשמוע ולהתרשם.

חנה הצטרפה לצוות ה"הוספיס" בשנת 1999, אל הצוות הראשוני של "הוספיס בית", שהוקם באיזורנו ע"י דר' קרוליין והאחות חווה ממנרה בשנת 1995. בינתיים עזבה חווה את המשרה, ולאחר 7 שנות שירות נפטרה דר' קרוליין ממחלת הסרטן. חנה נשארה והצוות הלך והתחלף, הלך וגדל, כאשר איתו גם המטרות והמיומנויות.

היום כולל צוות ההוספיס 2 רופאים - דר' מריאנה ודר' אייל גולדנברגר, יניב - עו"ס מר"פ, וארבע אחיות - יעל, מזל, אורה ומאירה. לצוות הרופאים והאחיות זוהי משרה חלקית. כן בצוות ניבה - יעצת, מנהל אדמיניסטרטיבי - ד"ר ג'ים שלום וכ - 25 מתנדבים. בין המתנדבים כעשרה מקצועיים, בעלי כישורים באמנות או ברפואה אלטרנטיבית, ועוד.

כבר בתחילת עבודתה עזרה חנה בגיוס מתנדבים, ריכזה אותם, ועד היום מכהנת כבכירה ואחראית על צוות זה או אחר, בנוסף לעבודתה הפרטנית.

חנה מסר: בנינו מערכת מתנדבים בכל מיני תחומים. היום ישנם 2 שעובדים בתרפיה באומנות - לילה הארט היא אחת מהן. התחלנו לעבוד עם צביה כץ בבריכה המחוממת, ואילה ממחניים שכותבת את הסיפורים של האנשים שרוצים בכך. וישנה אדירה מהרדוף, בתחום שהוא חדש בארץ ונקרא טנטולוגיה, היא מנגנת בנבל, ניגון לשם ריפוי. היא לא עובדת בהתנדבות. היא פשוט מדהימה. הצוות הרפואי מזמין אותה, גם אל בית בו היו סכסוכים, אל חולים שהם יום-יומיים לפני הפטירה, והיא מחליטה מה לנגן לפי הרגש ונשימות החולה. מתאימה את עצמה, ופשוט לוקחת את החולה והמשפחה למקום אחר, של שקט והשלמה.

מטרות ההוספיס:

מטרת ה"הוספיס בית" היא לתת לחולה הסרטן תמיכה וסיום החיים בכבוד. לתת לחולה ולמשפחתו ו/או חברים טובים (אם אין לחולה משפחה), את האפשרות לעבור את התקופה הקשה והמסובכת עם תמיכה רפואית, רוחנית, נפשית. התמיכה במשפחה חשובה מאד. רוב החולים המטופלים שלנו הם סופניים. מי שמרגיש טוב יותר, יוצא מההוספיס, ותמיד יש לו אפשרות לחזור אם וכאשר יחלה שוב, גם אם זה כעבור שנים. ישנם חולים שמקבלים את התמיכה במחלקה האונקולוגית בזמן הטיפולים, הם לא זקוקים להוספיס.

אנחנו עובדים בכל יישובי הצפון, ממטולה - מנרה, מרגליות, ועד כרכום.

להוספיס פונים דרך המשפחה, דרך הרופא, או דרך המכון האונקולוגי, כשהמטופל עדיין על הרגליים. הצוות נכנס לפעולה, ועוזר לחולה ולמשפחה לשמור על איכות חיים.

למחלת הסרטן אין חוקים, ואנחנו שם כדי לעזור בהתמודדות היומיומית. לפעמים, כשהמכון האונקולוגי מחליט שאין יותר מה לטפל, צוות ההוספיס מחליט על טיפול כימותרפי פליאטיבי (תומך), כמובן בקשר מתמיד עם המכון האונקולוגי.

ישנם חולים שמטופלים גם בהוספיס וגם באונקולוגיה (כ - 20% מהחולים) ואין סתירה בכך.

הרופאה של ההוספיס יכולה לתת תרופות, וזה מקובל ע"י קופ"ח. יש תמיד קשר גם בין ההוספיס ורופא המשפחה.

לא כל המקרים הם "כבדים". אך ישנם בהחלט רגעים מאד קשים. היה לי חולה שליוותי אותו שנה. אחרי שהוא נפטר, לקחתי פסק זמן מהחולים ועבדתי רק עם המתנדבים. מגלים עולם מאד עשיר. ישנם יחסים מאד מיוחדים בין החולים והמתנדבים, שתורמים גם לחולה וגם למתנדב. זו לא עבודה שמתאימה לכל אחד.

אחת הסיבות לישיבות הצוות שמתקיימות פעם בשבוע היא לא רק לדווח על החולים, אלא גם לקבל ולתת חיזוק אחד לשני. וגם לדעת לצחוק, למצוא הומור, זה חלק מהחיים.

אחד מתחומי המומחיות של ההוספיס זה טיפול פליאטיבי (טיפול תומך) נכון - כלומר טיפול בהורדת עוצמת הכאב, ושני הרופאים שלנו מומחים בטיפול זה. הצוות מחליט למי לשלוח מתנדב הביתה, לאחר שמתיעצים עם החולה ומשפחתו, ולאחר שהרופא והאחות מבקרים את המשפחה. יש ישיבה שבועית שבה הצוות הרפואי, לילה הארט ואני - חנה מסר, עוברים על רשימת כל החולים. לא כל המתנדבים יודעים הכל על כל החולים. כל אח עובד עם החולה שלו. יניב העו"ס - אחראי על המתנדבים. אני אחראית על הקשר השבועי עם המתנדבים, האחיות, הפיזיותרפיסטים וכולם. על המתנדב להתקשר לחולה כל יום, לברר מה שלומו. לפעמים נכנסים לדינמיקה מיוחדת עם החולה ו/או המשפחה. אנחנו משתדלים לתת מקסימום לחולה, אך באותה מידה לשמור על המתנדב.

אני מכירה את החולה לפני שהוא מגיע להוספיס. אני גם עובדת בבית"ח בתפקיד לא מוגדר שאני בנית. חשוב לי להיות איש קשר. מגיע בנאדם לטיפול, יושב ומחכה שעה-שעתיים, מרגיש נורא, אז אני יושבת לידו. אני מסדרת את המטבחון של החולים, דואגת שהרופאים יהיו מרוצים, שיש להם את הכביסה, התה, הקפה. הגעתי לשלב שבו כשאני מרימה טלפון לדווח על שינוי במצב החולה, הם לוקחים אותי ברצינות, כי הם יודעים שיש לי מספיק ניסיון. זו התרומה שלי. הצוות הרפואי לא יכול להיות שם כל הזמן.

כרגע אני מטפלת בחולה אחד באופן רשמי, ובעוד שניים באופן לא רשמי.

הדבר הכי חשוב הוא להקשיב. תמיד חשבתי שאני יודעת להקשיב. ורק אחרי כנס בנושא הקשבה, הבנתי שאני לא יודעת להקשיב. והרבה פעמים להקשיב זה לא להגיב. להקשיב ולשמוע. החולה שופך דברים שכואבים לו, דברים שלפעמים לא ניתן אפילו לתקן, אבל הוא חייב לדבר עם מישהו ולא בהכרח מישהו שהוא מכיר, כי לפעמים הוא מתבייש, לא נעים... במשך השנים, שמעתי ושמרתי כל מיני סודות, זה יושב אצלי, וזה דבר מאד חשוב – הדיסקרטיות.

כשאני מקבלת חולה חדש, אני רואה אותו ומתקשרת פעם בשבוע. אם המצב מתדרדר או אם יש דיווחים מהמשפחה או ממישהו אחר על שינוי במצב, אז אני מתקשרת יותר. הייתה חולה מאחד הקיבוצים שלקראת הסוף הייתי אצלה כל יום. הרגשתי שזה היה נכון בשבילה ובשבילי. היא נפטרה בבית. ישנתי אצלה כמה לילות עד שסידרו לה מט"בית. יש חוקי עבודה למתנדבים, כדי למנוע שחיקה. אני כבר למדתי, לאחר שבשנה הראשונה הגזמתי. הייתי מתרוצצת מפה לשם. והרגשתי שאני לא יכולה. זה לא היה בריא, לא לי ולא לחולים. המנחים שלנו הם יניב (עו"ס) ויעל בלייך (אחות אחראית).

פעמיים בשבוע אני בצפת, יום אחד ישיבת הוספיס ויום אחד ביקור בית למישהו, ולפחות 2 ערבים טלפונים למתנדבים, לראות מה קורה איתם. אבל אני דואגת שיהיה איזון אצלי. השנה למשל הצטרפתי לחוג צפרות, אני עובדת בגינה, דואגת לראות את החברות שלי. לא עושה את זה ע"ח המשפחה. תמיד יש אוכל בבית. זה פתח לי עולם. המון חברים מכל המגזרים. קורה שחולה מתקשר אלי הביתה. וזה בדרך כלל קורה כשיש מצוקה, כשאין משפחה מתפקדת, או שהוא מלא חרדות, או שהמצב מתדרדר. הוא יודע שאין לי בעיה לשבת שם. אין לי פחד מהדבר הזה שקוראים לו מוות. להרבה אנשים קשה אפילו להגיד את המילה.

כשאני לוקחת חולה, אני עושה שעורי בית. אני משתדלת ללמוד את הרקע שלו. זה גם מפתח. היתה לי חולה ממרגליות, שגדלה באיזה כפר נידח באירן, ולא ידעה לספר הרבה. פניתי לבית התפוצות, הם מאוד התרגשו, ומצאו כמה צילומים של יהודי אירן. באתי מעולם אחר ורציתי להבין את הרקע שלה. היא אישה מאד חכמה, אבל לא יודעת קרוא וכתוב.

לאחרונה נכחתי בהרצאה על החשיבות של ה"דיגנטי קייר". החידוש היה לשמוע רופאים מדברים על הרגישות לצרכי החולה והמשפחה, גישה שמתחזקת בארה"ב ואנגליה. מקווה שגם לכאן תגיע גישה זו, כי יש מקום לשיפור.

ראיון שיכתוב ועריכה
דורית בסו ושושנה שרק.

חדשות האקונומולוגיה מ' 5

בישראל ובעולם

- החל מחודש יולי לא יורשו כלי רכב מזהמים להיכנס למרכז תל אביב, במטרה להפחית את זיהום האוויר באזור. ב"מעריב" דווח, כי ניידות ניטור (פיקוח ומעקב) יוצבו במרכז העיר, יבדקו את רמת הזיהום הנפלט ממכוניות וירשמו דו"חות לנהגים.
- קנס בסך 200 אלף שקל נגזר על חברת דן בגין זיהום אוויר. בית משפט השלום בתל אביב אישר עסקת טיעון, בה הודתה דן בעבירות לפי החוק למניעת מפגעים. דן התחייבה לשלם 400 אלף שקל אם היא תעבור עבירה דומה בשלוש השנים הקרובות. היא תצטרך גם להפחית ב-50% את כמות החלקיקים הנפלטים ממנועי האוטובוסים, יחסית לשנת 2004.
- תחקיר "מעריב" חושף שמי השתיה בישראל מכילים חומרים מזיקים בשיעור גבוה בהרבה מאשר בארה"ב ואירופה, ואם המצב יוחמר יהיה צורך לסגור מחצית הבארות שבאזור החוף. משרד הבריאות טוען שהתקנים בטוחים, אבל הוקמה ועדה...
- לאחר שארה"ב, אוסטרליה ומדינות אחרות לא אישרו את אמנת מונטריאול על הגבלת זיהום האוויר הנגרם על ידי פליטת מנועי הדלק, הפך האשרור הרוסי לחיוני במיוחד. אף שרוב מדינות העולם אישרו את המסמך, האמנה תיכנס לתוקף רק אם יתמכו בה מדינות שרמת הפליטה בהן מגיעה ל-55% מזו שנמדדה ב-1990, ושלפיה רוסיה מפיקה 17.4% מכל הפליטה במדינות המתועשות (ארה"ב 36.1%).
- החלטות ועידת קיוטו שאושרו על ידי 180 מדינות, ללא ארה"ב, אוסטרליה ורוסיה: עד שנת 2012, יעד כללי של 5.5% להפחתת "גזי חממה" (אלה כוללים את הפליטה ממנועים). מדינות שלא יעמדו ביעדי 2012 יאלצו לקצץ יותר בתקופה הבאה. מדינות מתפתחות יקבלו סיוע כספי למאבק בשינויי האקלים.

למחשבה והרחבת הדעת

- כיצד מונעת החקלאות האורגנית את זיהום המים? הרשות לאיכות הסביבה בארה"ב (Environmental Protection Agency)
- מעריכה שמאגרי המים התת-קרקעיים בכ-38 ממדינות ארה"ב מזדהמים מחומרי ההדברה, שלפחות חלקם מכילים חומרים מסרטנים. למגדלים האורגנים שיטות גידול שאינן גורמות לשאריות חומרים כימיים רעילים.
- להלן כמה ראשי תיבות ושמות של ארגונים ופרויקטים שכדאי לדעת מהם, או מה הם מתכוונים להיות:

UNEP - United Nations Environment Program:

מוסד האו"ם היוזם את הוועידות ועוקב אחרי יישום ההחלטות.

(Global Environment Outlook) GEO Year Book:

השנתון הסביבתי העולמי. יצא לאור כבר הספר לשנת 2006

Millenium Summit:

ועידת פסגה אשר החליטה בשנת 2000 על היעדים להשגה עד שנת 3000 בנושאי אדם וסביבה.

Millenium Development Proj. (MDP), Mill. Dev. Goals (MDG), Mill. Dev. Campain (MDC):
 ביטויים אלה מתייחסים לפעילויות בר-קיימא שהוחלט עליהן בפסגה.
 - עפ"י ה- GEO Year Book, מדינות וערים הנוקטות באמצעים נגד זיהום יכולות לצפות לשינויים לטובה ברורים ומהירים יחסית. אלה כוללים ירידה במספר הפטירות המוקדמות ובהוצאה הכללית לבריאות, כתוצאה מירידה במחלות הנגרמות על ידי זיהום. שיפורים נוספים ניכרים כתוצאה מהקטנת נזקים לחקלאות, למערכות אקולוגיות כגון יערות, ולתשתיות ובנייני ציבור (פחות בלאי, קורוזיה וכו').

אשמח על תגובות והערות
 ז'ק גולן

NEW CREATIVE WRITING GROUP (IN ENGLISH)

**Have you always wanted to write? Dying to produce a novel?
 An article? A memoir? A short story? Are there scraps of
 your poems lurking in an old drawer?**

You are invited to join a new creative writers' group, which will
 take place here in Kfar Hanassi, every other Tuesday, between
 5 p.m. - 7 p.m. in the Mifgash.

**Carole Gotlieb has had years of writing and teaching
 experience. She has successfully facilitated creative writing
 groups both here and in England.**

For more details, please contact Reggie 4569.

מועדון +50

פוסיוורים צעירים וצעירים יותר

אתם מוזמנים לכוס קפה ול – "POT-LUCK"
במועדון "המפגש"

ביום ה' 23 לפברואר
בין השעות 18.00 – 20.00

אפשר להביא ספרים וז'ורנלים ולהחליפם
נשחק דמקה ושח
נקרא עיתון
וסתם ניפגש עם חברים שרצינו לראות
ולא היתה לנו ההזדמנות

"POT-LUCK"
כל אחד מביא משהו טעים לאכול
לבופה משותף
(ניתן להתייעץ עם רג'י)

יהיה כייף טעים וחמים
להת; רג'י ושושנה ש.

פורים מגיע !
 וצוות תרבות בא !
 ומכין לכבודו סרטון
 שיכיל צילומים, סרטי וידאו שלכם
 מפורים
 משנים עברו...
 נשמח לשיתוף פעולה.
 יש להעביר את החומרים לידי מעין עד 5/3
 החומרים יחזרו אליכם כעבור כמה ימים.

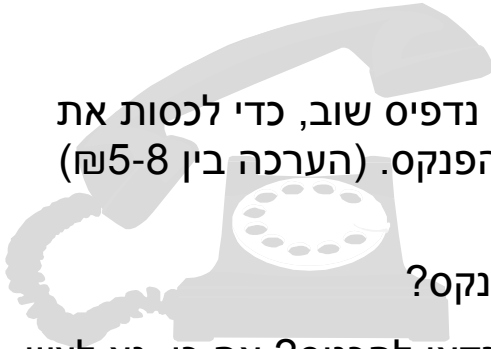
רשימת שומרים לשבוע 23/2 עד 2/3

שם	תאריך	יום
איציק מיני	23/2/06	יום חמישי
איציק מכלוף	24/2/06	יום שישי
יוסי מלינה	25/2/06	יום שבת
אפרים מעין	26/2/06	יום ראשון
אבי מרום	27/2/06	יום שני
מיקי נוי	28/2/06	יום שלישי
בעז נאי	1/3/06	יום רביעי
אמיר נבות	2/3/06	יום חמישי

19/2/06

חברים שלום,
 בזמן האחרון קיבלתי הרבה בקשות להדפיס שוב את ספר הטלפונים
 בפורמט הפנקס הקטן שהודפס
 לפני כחצי שנה.

לצערי לא נשארו פנקסים כאלה, ואם נדפיס שוב, כדי לכסות את
 העלות, כל חבר יצטרך לשלם עבור הפנקס. (הערכה בין 5-8 ₪)

1. האם תהיה מוכן לשלם עבור פנקס?

2. האם יש לך הערות/תיקונים שכדאי להכניס? אם כן, נא לציין.

3. האם יש שינוי במספר הטלפון/נייד שלך?
 אם כן, נא לציין.

נא להחזיר את טופס ההזמנה המצו"ב עם תשובה, למזכירות הטכנית
 בהקדם.

תודה על שיתוף הפעולה

נעמי